

Către

Instituția Prefectului Neamț

Domnule Prefect al Județului Neamț

Subsemnatul Covasan Anton, primar al Comunei Dămuc, vă rog să luați act de demisia mea din funcția în care am fost ales de cetățenii comunei. Decizia mea este motivată de următoarele:

1. M-am săturat atât eu cât și familia mea să fim umiliți și târați prin unele instituții ale statului pentru faptul că o parte din locuitorii acestei comune mi-au acordat votul în anii 2008, respectiv 2012, de către unele persoane care cu orice preț vor degradarea mea ca om datorită faptului că unele promisiuni din campaniile electorale nu le-am putut îndeplini, și asta nu datorită mie ci în cea mai mare măsură factorului politic care de fiecare dată m-a mințit că *o să facă și o să dreagă*.
2. La rândul meu am mințit oamenii bazându-mă pe promisiunile celor care ne-au călcat pragul, iar inconsecvența promisiunilor lor m-a determinat să iau această decizie radicală. Noi dămucenii am ajuns la limita suportabilității. Vinovat sunt găsit eu iar acum nu mai urmează decât să mă linșeze atât pe mine cât și pe familia mea.
3. Reprezintă o comunitate care are un buget mic, cu care nu se poate administra. Faptul este datorat și celor care au administrat-o înaintea mea și care au procedat la fărâmițarea teritoriului, respectiv punerea în posesie a composesoratelor din județul Harghita cu o suprafață de pădure și pășune însumând aproximativ 10.000 Ha. Asta la îndemnul politicianilor care pentru un vot în Parlament au cedat cu ochii închiși fără să analizeze autenticitatea actelor, falsul lor, felul în care au fost expropriați, și asta pentru votul liniștii lor în băncile parlamentului. În acest moment eu ca autoritate locală sunt plimbat de la o instituție la alta cu dreptul Comunei Dămuc, o suprafață de 480 Ha teren cu vegetație forestieră, hotărâre judecătorească și irevocabilă, pentru simplul fapt că nu vor cei de la Romsilva să respecte hotărârea judecătorească, dar în schimb la o hotărâre pe numele Remeni Olga, care instanța obliga ca suprafața de pădure să fie retrocedată pe raza comunei Dămuc, s-a găsit soluții de către Romsilva, să se dea pe raza altei localități aproximativ 20 ha pădure. Aș întreba retoric dacă pentru o persoană fizică s-a putut rezolva problema retrocedării pe raza altei localități a 20 ha, atunci pentru 3200 locuitori ai comunei Dămuc, cât ar fi trebuit să-i revină comparat ca procentaj pentru ca în hotărârea judecătorească scrie clar că se restituie pentru comuna Dămuc suprafața de aproximativ 480 ha pe raza altei localități. Acesta este un aspect pe care nu pot să-l suport în dauna comunității mele.
4. De 8 ani se promite de către fiecare politician care a trecut prin Comuna Dămuc că va rezolva situația școlii din Huisurez. La început de an școlar mi-e rușine să calc prin această instituție care arată jalnic. Sunt puține școli în România care să arate în acest fel și asta nimei datorită neputinței politicianului, iar cetățenii comunei Dămuc spun că datorită neputinței primarului. Deci spuneți dumneavoastră dacă aceasta nu se cheamă umilință?
5. Situația cea mai gravă care m-a determinat să recurg la acest gest este și situația DJ 127 A , care este în administrarea Consiliului Județean Neamț. Toți cei care s-au perindat la conducerea lui au promis multe și au făcut nimic. Au avut și au la îndemână fondurile Europene în perioada 2007-2013. Cu greu poți găsi un drum județean în secolul în care trăim cu o calitate mai deplorabilă. Totuși DJ 127 A fiind un drum cu potențial, legătură între Moldova și Ardeal,

legătură între două județe, legătură între posibile două regiuni, drum strategic care ar aduce numai beneficii județului și comunității noastre, dar când vine câte un politician nici nu știe că nu e datoria mea, nici nu este legal comunitatea locală să facă proiect pentru acest drum, dar vin de 10 ori și de 10 mă întreabă dacă avem proiectul terminat. Am constatat de atâtea ori că nu există interes pentru acest drum, facem parte din lumea a III a , comună la limită de județ, o comună cu potențial turistic imens pe care eu personal am încercat să o promovez atât cât mi-a stat în putință. Din păcate asta e țara, satul în care trăiesc și nu vreau să fiu părtaș la aceste umiliri. Am mințit oameni, caracterul meu nu este așa, i-am mințit pentru că și pe mine m-au mințit alții (adică politicieni). Săracii dămuceni au praf în toate "găurile", eu nu mai suport să-i văd așa.

6. Vă mai spun un aspect, mă chinui de 8 ani să preiau un drum de la Romsilva prin hotărâre de Guvern, drum forestier Bicăjel – Trei Fântâni – Vetea Mare – Mâțu, și asta nu că mi-ar trebui acest drum, pentru că nu sunt vrednic să le întrețin pe celelalte pe care le am în inventarul comunei, dar acolo locuiesc oameni care aparțin Comunei Dămuc, iar drumul arată jalnic, Romsilva neavând interes să mai investească în el, pentru că nu mai are proprietăți acolo, toate fiind private. Pe acest drum aș putea atrage fonduri europene în noua alocare bugetară 2014 – 2020, zona este cu un potențial turistic deosebit care pe termen lung ar aduce fonduri la bugetul local, dar Hotărârea de Guvern întârzie de 8 ani asta datorită Romsilva ca în toate cazurile, care este stat în stat.

Sunt foarte multe probleme, care nu mai spun că am cumulat datorii de 700.000 lei pentru că erau necesare și strigente în implementarea unor proiecte, repararea unor școli și alte cheltuieli pentru ca omul de rând să simtă o fărâmbă de bunăstare.

Toate acestea acumulate m-au determinat să renunț la a mai minți oamenii. Vreau să plec cu demnitate din fața poporului care l-am păstorit.

Cu stimă,
Primar
Covasan Anton